

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/០៥១៤/០០៨

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សម្បហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីផ្លូវថ្នល់ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី២ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះ ទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់ ស្តីពី ដួងដួង

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងធានាសុវត្ថិភាព ចរាចរណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅដូចតទៅ ៖

- ការពារទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ការពារនិងលើកកម្ពស់គុណភាពផ្លូវថ្នល់ រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ សម្រួលការធ្វើដំណើរនិងការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក
- កំណត់គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការអភិវឌ្ឍសម្រាប់សាងសង់ ជួសជុល និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងកំណត់វិធាននិងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស
- ជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តឲ្យវិស័យឯកជនចូលរួមក្នុងការសាងសង់ ការជួសជុល ការថែទាំ និងការអភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងសមាហរណកម្មជាតិ តំបន់ អនុតំបន់ និងអន្តរជាតិ លើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- លើកទឹកចិត្តចំពោះការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសនិងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជាថ្មីៗ ដល់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់ក្នុងច្បាប់នេះ មានកំណត់នៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

Handwritten signature or mark.

- ១- ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវលឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត និងផ្លូវផ្សេងទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ឲ្យ ។
  - ២- ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវជនបទ និងផ្លូវផ្សេងទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ឲ្យ ។
  - ៣- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត ដែលត្រូវបានកសាងជួសជុលថែទាំដោយប្រើប្រាស់ថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងថវិកាដែលបានកៀរគរពីប្រករផ្សេងទៀត និងផ្លូវផ្សេងទៀតតាមការផ្ទេរមុខងារពីក្រសួង សាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទទៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ព្រមទាំងផ្លូវផ្សេងទៀតក្រោយពីមានការសម្រេចឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ការបែងចែកសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៦.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងផ្លូវថ្នល់ក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ស្របតាមចំណុចទី ៣ នៃមាត្រា ៥ នៃច្បាប់នេះ ។ រាល់ការធ្វើផែនការ ការអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្នល់ ការសិក្សា គម្រោងប្លង់ ដែលទាមទារបច្ចេកទេសខ្ពស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចសុំការឯកភាពពីក្រសួង សាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទទៅតាមជំនាញរបស់ក្រសួង និងត្រូវគោរពតាម បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស បទប្បញ្ញត្តិគរុបនីយកម្ម និងបេតិកភណ្ឌ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៣

ប្រភេទ ឈ្មោះ និងចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៧.-

ផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានបែងចែកជាប្រភេទដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ផ្លូវលឿនលឿន ។
- ២- ផ្លូវជាតិ ។
- ៣- ផ្លូវខេត្ត ។
- ៤- ផ្លូវជនបទ ។
- ៥- ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង និងផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត ។
- ៦- ប្រភេទផ្លូវផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ផ្លូវលឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត និង ផ្លូវជនបទ និងឬលេខផ្លូវ និង ត្រូវកំណត់ចម្ងាយជាក់លាក់ ។

[Handwritten signature]

ការដាក់ឈ្មោះផ្លូវ ឬការដាក់លេខផ្លូវត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- ឈ្មោះផ្លូវអាចដាក់ជាឈ្មោះវីរបុរស ឥស្សរជន សប្បុរសជន ឈ្មោះពីប្រវត្តិសាស្ត្រ ឈ្មោះតាមភូមិសាស្ត្រធម្មជាតិ ឈ្មោះតាមវប្បធម៌ ឈ្មោះពីបរមបុរាណ ឈ្មោះតាមទម្លាប់ ។

២- លេខផ្លូវត្រូវដាក់តាមវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលអាចកំណត់ច្បាស់លាស់នូវទីតាំងផ្លូវ ប្រភេទផ្លូវ និងអាទិភាពផ្លូវ ។

៣- ឈ្មោះផ្លូវឬលេខផ្លូវ ដែលតភ្ជាប់ទៅនឹងផ្លូវអន្តរជាតិ ត្រូវដាក់តាមការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ផ្លូវដែលតភ្ជាប់ទៅនឹងផ្លូវអន្តរជាតិ ត្រូវដាក់ទាំងឈ្មោះ ទាំងលេខផ្លូវ ក្នុងប្រទេស និងទាំងឈ្មោះទាំងលេខផ្លូវអន្តរជាតិ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការដាក់ឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវ និងការកែប្រែឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៩.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំបែងចែកចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ដោយផ្អែកទៅលើការគ្រប់គ្រងភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាល មុខងារនៃផ្លូវថ្នល់ និងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសផ្លូវថ្នល់ និងត្រូវធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌផ្លូវថ្នល់ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ពាក់ព័ន្ធក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង ដើម្បីធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ និងកែប្រែចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ ។

មុខងារនៃផ្លូវថ្នល់ និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ និងការកែប្រែចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

**ជំពូកទី ៤
ការអភិវឌ្ឍ និងការថែទាំផ្លូវថ្នល់**

មាត្រា ១០.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ គម្រោងប្លង់ និងកំណត់អាទិភាពគម្រោងសាងសង់ ស្តារឡើងវិញ កែលម្អ ពង្រីក និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងសកម្មភាព អភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ផ្សេងទៀត ដើម្បីដាក់ស្នើសុំគោលការណ៍ឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

បែបបទ និងវិធីសាស្ត្រ នៃការបង្កើតផែនការអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ ការរៀបចំគម្រោងប្លង់ និងការកំណត់អាទិភាពគម្រោង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង រវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ការសាងសង់ ការពង្រីកផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវជាន់គ្នា ស្ពាន ស្ពានអាកាស ស្ពាន

seth

រំលង ផ្លូវក្នុងដី ឬរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមផ្ទៃទឹក ផ្លូវលើ ឬក្រោមផ្លូវអយស្ម័យយាន ជាពិសេសផ្លូវមាន ចរាចរណ៍កកស្ទះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាសាធារណៈ និងបញ្ជូនសំណៅ ឬដំណឹងសង់ដល់សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើការសាងសង់ ឬការពង្រីកផ្លូវថ្នល់នោះ ប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ កម្មសិទ្ធិអាចទទួលបានសំណងសមរម្យនិងយុត្តិធម៌ ស្របតាមច្បាប់ ស្តីពីអស្សាមិករណ៍ ។

មាត្រា ១២._

រាល់ការសាងសង់លើដីសម្រាប់អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ជាពិសេសលើដីចំណីផ្លូវជា លក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែការសាងសង់ក្នុងគម្រោងចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា បរិក្ខារបម្រើឲ្យវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ បរិក្ខារបម្រើឲ្យការគ្រប់គ្រង ឬការសាងសង់ផ្លូវនិងបរិក្ខារ សំណង់សេវាសាធារណៈផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវស្នើសុំការឯកភាពជាគោលការណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

ដីចំណីផ្លូវ អាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងៗជាលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន ដោយ មិនត្រូវធ្វើប៉ះពាល់ដល់បរិក្ខារនិងសំណង់ផ្សេងៗសម្រាប់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវថ្នល់ឡើយ ។

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ដីចំណីផ្លូវនៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៣._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬផ្នែកឯកជនដែលបានទទួលសិទ្ធិសាងសង់ ឬអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្នល់ថ្មី ត្រូវបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសមុននឹងដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ ជាផ្លូវការ ។

មាត្រា ១៤._

ការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ថ្មី ត្រូវត្រៀមបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវនិងដីសម្រាប់សំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ផ្លូវថ្នល់ចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ។

ដោយឡែកការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងទីក្រុង បុរី និងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ថ្មី ត្រូវសាងសង់ផ្លូវសម្រាប់ ធ្វើរង្វើ ផ្លូវសម្រាប់ជនពិការ និងសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ដែលធានា បាននូវសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ។

ការត្រៀមបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវ និងដីសម្រាប់សំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ខាងលើ ត្រូវធ្វើការ រៀបចំផែនការសាធារណៈ និងត្រូវធ្វើសំណៅឬដំណឹងនៃការបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវ និងដីសម្រាប់សំណង់ ផ្លូវថ្នល់ទាំងនោះ ជូនក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួង មហាផ្ទៃ ដើម្បីចូលរួមសហការចាត់វិធានការការពារ ។

[Handwritten signature]

មាត្រា ១៥._

ចំពោះរាល់ការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ ផ្លូវជាន់គ្នា ស្ពានអាកាស ស្ពាន រំលង ផ្លូវរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមទឹក ឬផ្លូវជួបគ្នារវាងផ្លូវថ្នល់និងផ្លូវអយស្ស័យយាន ត្រូវសាងសង់ទៅតាម បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៦._

ផ្លូវថ្នល់ត្រូវតែទទួលបានការថែទាំជាទៀងទាត់ ។ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានលក្ខណៈជាប្រភេទ ការថែទាំខួប ការថែទាំប្រចាំ និងការជួសជុលបន្ទាន់ ។

ផ្លូវថ្នល់ដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ត្រូវគ្រប់គ្រងនិងថែទាំស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស និងនីតិវិធីជួសជុលថែទាំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដោយត្រូវថែរក្សា ស្ថានភាពនៃផ្លូវថ្នល់ឱ្យបានល្អ ធ្វើសវនកម្ម និងត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំនូវសមាសភាពហេដ្ឋារចនា សម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ១៧._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឱ្យមានស្ថានីយឆ្លឹងយានយន្តនៅចំណុចចាំបាច់ ស្ថានីយ ចំណតរថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយឈប់សម្រាក ទីតាំងលំហែ នៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ។ ក្នុង ករណីចាំបាច់ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ អាចសាងសង់ស្ថានីយប្រមូលចំណូល នៅតាមបណ្តាញផ្លូវ ថ្នល់ ដើម្បីបម្រើឱ្យសេវាដឹកជញ្ជូន ការពារនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ក្រោយពីមានការឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

រាល់បណ្តាសំណង់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៨._

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ដែលបានទទួលការឯកភាពជាគោល ការណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់អាចអនុវត្តគម្រោងនេះដោយខ្លួនឯង ឬអនុញ្ញាតឱ្យ ផ្នែកឯកជនចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពី លទ្ធកម្មសាធារណៈ ។

ករណីដែលសម្បទានិក ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ជាអ្នកអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬគម្រោង ផ្លូវថ្នល់ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ

[Handwritten signature]

មាត្រា ១៩._

សម្បទានិក ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែល
បំពេញតួនាទីក្នុងសមត្ថកិច្ចជាអ្នកគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ សវនកម្ម ឬដោះស្រាយវិវាទផ្លូវថ្នល់ និងត្រូវផ្តល់
របាយការណ៍ទៀងទាត់អំពីការសាងសង់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ ឧបទ្វីបហេតុគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងរបាយ-
ការណ៍បន្ទាន់ ក្នុងករណីមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីមួយកើតឡើងពាក់ព័ន្ធ នឹងផ្លូវថ្នល់ ។

ជំពូកទី ៥

អង្គភាពបច្ចេកទេស

និងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ២០._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរបស់ខ្លួនឲ្យឆ្លើយតបនឹងផែនការ
អភិវឌ្ឍន៍វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងតម្រូវការសេវាសាធារណៈ ។

មាត្រា ២១._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានវិទ្យាស្ថានជាតិអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។
វិទ្យាស្ថាននេះ មានតួនាទីសិក្សា ស្រាវជ្រាវ ពិសោធ និងបណ្តុះបណ្តាល និងជាមណ្ឌលគ្រប់គ្រងប្រមូល
និងចែកចាយព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ត្រូវកំណត់
ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២២._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានមន្ទីរពិសោធន៍ថ្នាក់ជាតិវិស័យផ្លូវថ្នល់មួយ ។ មន្ទីរ
ពិសោធន៍នេះ មានតួនាទីធ្វើការពិសោធន៍គុណភាព វាយតម្លៃសម្ភារៈសំណង់ រូបធាតុសម្ភារៈផ្សេងៗ
ដែលយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការងារអនុវត្ត និងចេញលិខិតបញ្ជាក់គុណភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យ
សាធារណការ ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់មន្ទីរពិសោធន៍ថ្នាក់ជាតិវិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយ
អនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៣._

សាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេសហេដ្ឋា-
រចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងការតម្រូវលើបច្ចេកទេសផ្សេងទៀតឲ្យស្របនឹងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ
សាធារណៈសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ មានដូចខាងក្រោម ៖

- ១- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសាងសង់ផ្លូវ សាងសង់ស្ពាន ។
- ២- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ បរិក្ខារសម្រួលការបង្ហូរទឹក និងសំណង់សិល្បកាយ ។
- ៣- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពនិងការថែទាំគ្រឿងចក្រជនច្នៃ ។
- ៤- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពការងារសម្រាប់កម្មករសំណង់សាធារណការ ។
- ៥- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសនិងនីតិវិធីជួសជុលថែទាំផ្លូវថ្នល់ ។
- ៦- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសាងសង់ស្ថានីយប្លង់យានយន្ត ស្ថានីយចំណតរថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយឈប់សម្រាក ទីតាំងលំហែ នៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ។
- ៧- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសផ្សេងទៀតដែលបម្រើឲ្យវិស័យសាធារណការផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ផ្លូវថ្នល់ ។

បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

**ជំពូកទី ៦
ការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់**

មាត្រា ២៤.-

អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់និងអ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវថ្នល់ទាំងអស់ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ និងច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

ច្បាប់នេះត្រូវមានអាទិភាព ក្នុងករណីដែលបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោកមិនស្របគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៥.-

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនលើផ្លូវថ្នល់ ត្រូវអនុវត្តតាមការកំណត់អំពីការផ្ទុកទម្ងន់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ និងត្រូវចូលត្រួតពិនិត្យប្លង់ទម្ងន់នៅស្ថានីយប្លង់យានយន្តដែលស្ថិតនៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់នីមួយៗ ព្រមទាំងគោរពតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់ ។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូននិងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ។

ការប្រាប់ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៦.-

ទម្ងន់ដឹកជញ្ជូនអតិបរមាលើបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ មានដូចតទៅ ៖

១- លើផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត និងផ្លូវជនបទ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

ក- ការកម្រិតទម្ងន់អតិបរមាសង្កត់លើភ្លៅថយន្ត រ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ីម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៦(ប្រាំមួយ)តោន សម្រាប់ភ្លៅទោលដែលមានកង់២(ពីរ) ស្ថិតនៅផ្នែកចង្កូតថយន្ត
- ១១(ដប់មួយ)តោន សម្រាប់ភ្លៅភ្លោះដែលមានកង់៤(បួន) ស្ថិតនៅផ្នែកចង្កូតថយន្ត
- ១០(ដប់)តោន សម្រាប់ភ្លៅទោលដែលមានកង់៤(បួន)
- ១៩(ដប់ប្រាំបួន)តោន សម្រាប់ភ្លៅភ្លោះដែលមានកង់៨(ប្រាំបី)
- ២៤(ម្ភៃបួន)តោន សម្រាប់ភ្លៅបីជិតគ្នាដែលមានកង់១២(ដប់ពីរ) ។

ខ- ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់ថយន្ត ត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ១៦(ដប់ប្រាំមួយ)តោន សម្រាប់ថយន្តដែលមានភ្លៅ២(ពីរ) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ)និងភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយថយន្តដែលមានកង់៤(បួន)
- ២៥(ម្ភៃប្រាំ)តោន សម្រាប់ថយន្តដែលមានភ្លៅ៣(បី) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) និងភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងក្រោយថយន្តដែលមានកង់៨(ប្រាំបី)
- ៣០(សាមសិប)តោន សម្រាប់ថយន្តដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងមុខថយន្តដែលមានកង់៤(បួន) និងភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងក្រោយថយន្តដែលមានកង់៨(ប្រាំបី) ។

គ- ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់ថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៣៥(សាមសិបប្រាំ)តោន សម្រាប់ថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) ភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយថយន្តដែលមានកង់៤(បួន)និងភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយរ៉ឺម៉កដែលមានកង់៤(បួន)
- ៤០(សែសិប)តោន សម្រាប់ថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅចាប់ពី៥(ប្រាំ) ឡើងទៅ ។

ឃ- ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមា របស់ថយន្តសណ្តោងស៊ីម៉ីម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៣៥(សាមសិបប្រាំ)តោន សម្រាប់ថយន្តសណ្តោងស៊ីម៉ីម៉កដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) ភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយ

Handwritten signature or mark.

រថយន្តដែលមានកង់៤(បួន) និងក្លោក្លោះផ្នែកខាងក្រោយសីមីរ៉ែម៉ែកដែលមាន
កង់៨(ប្រាំបី)

- ៤០(សែសិប)តោន សម្រាប់រថយន្តសណ្តោងសីមីរ៉ែម៉ែកដែលមានក្លោក្លោះ(ប្រាំ) ។

ចំពោះទម្ងន់រថយន្ត និងរថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ែក ឬសីមីរ៉ែម៉ែក ដែលគ្មានចែងនៅក្នុងចំណុចខាង
លើនេះ ត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពិសេសពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

២- រាល់ទម្ងន់សង្កត់លើអ័ក្សក្លោក្លោះរថយន្តដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ ខាងលើ ត្រូវមានសម្ពាធន
ទៅលើផ្ទៃថ្នល់មិនលើសពី៥(ប្រាំ)គក្រ/សម^២ ។

មាត្រា ២៧._

អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងពេលទៅដល់កំពង់ចម្លង ឬផ្លូវឡើងចំណោតខ្ពស់ ឬផ្លូវតម្រូវឲ្យមានការ
ប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ ត្រូវគោរពតាមការបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារកំពង់ចម្លង ឬភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាពដែលប្រចាំការ
នៅតាមគោលដៅ ។

បទបញ្ជានៃការប្រើប្រាស់កំពង់ចម្លងនិងការប្រើប្រាស់ផ្លូវឡើងចំណោតខ្ពស់ ឬផ្លូវតម្រូវឲ្យមានការ
ប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូននិងប្រកាស
របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ២៨._

ការរៀបចំចាត់ចែងសកម្មភាពនានាដូចជា សកម្មភាពវប្បធម៌ កីឡា ការតាំងពិព័រណ៍ និងពិធី
បុណ្យផ្សេងទៀតនៅលើដងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមការណែនាំដូចខាងក្រោម ៖

- ១- អ្នករៀបចំត្រូវលើកសំណើសុំប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវគម្រោងការពារ
សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ទៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ សកម្មភាពនេះអាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្រោយ
ពេលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិតាមលំដាប់ថ្នាក់ទៅតាមកម្រិត នៃ
ពិធី និងតាមភាពចាំបាច់ ។
- ២- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីគម្រោងបិទផ្លូវថ្នល់ឲ្យបានទាន់ពេល
វេលាព្រមទាំងចាត់វិធានការការពារសណ្តាប់ធ្នាប់ និងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។
- ៣- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវចូលរួមសហការជាមួយអ្នករៀបចំ ដើម្បីធ្វើការចាត់ចែងកិច្ចការ
បន្ទាន់ និងធានាសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

(Handwritten signature)

មាត្រា ២៩.-

ការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់និងសកម្មភាពផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវថ្នល់តាមដងផ្លូវនៅក្នុងរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវអនុវត្តដូចតទៅ ៖

- ក- ចិញ្ចឹមផ្លូវនិងផ្លូវថ្មើរជើងត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់តែគោលបំណង ក្នុងការធ្វើចរាចរណ៍ដោយ ថ្មើរជើង ។
- ខ- ចិញ្ចឹមផ្លូវនិងផ្លូវថ្មើរជើងអាចយកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតបានស្រប តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ ។
- គ- មិនត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពដូចខាងក្រោម ៖
  - ចតរថយន្ត ឬយានជំនិះមិនត្រឹមត្រូវ តាមដងផ្លូវ ចិញ្ចឹមផ្លូវ និងផ្លូវសម្រាប់ថ្មើរជើងខុស ពីទីតាំងកំណត់
  - សាងសង់រំលោភកាត់ទទឹង ឬទទឹងបន្ថយល្បឿន ឬវត្ថុប្រហាក់ប្រហែលពីលើផ្លូវថ្នល់ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាត
  - ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣០.-

ដើម្បីធានាដល់ការធ្វើចរាចរណ៍លើផ្លូវឈ្លឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព រាល់ការសាងសង់សំណង់ដែលមានច្រកផ្លូវចេញចូលជាប់នឹងផ្លូវថ្នល់ខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តដូចខាង ក្រោម ៖

- ១- ការសាងសង់សំណង់ដូចជា ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ ស្ថានីយហ្គាស កន្លែងលាងយានយន្ត យានដ្ឋាន ឬសំណង់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងៗទៀត ដែលមានមនុស្សជួបជុំគ្នាមធ្យមត្រូវ ស្ថិតក្នុងចម្ងាយយ៉ាងតិច ១៥ (ដប់ប្រាំ) ម៉ែត្រ ពីខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវ ។
- ២- ការសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ពហុកីឡដ្ឋាន ទីលានប្រកួត រោងមហោស្រពមន្ទីរ ពេទ្យ គ្រឹះស្ថានសិក្សា ការរៀបចំផ្សារ ផ្សារណាត់ ពិព័រណ៍ទំនិញ ឬកិច្ចការផ្សេងទៀតដែល មានមនុស្សជួបជុំគ្នាច្រើន ត្រូវស្ថិតក្នុងចម្ងាយយ៉ាងតិចចំនុច៥០ (ហាសិប) ម៉ែត្រ ពីខ្សែ បន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវថ្នល់ ។
- ៣- ការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ និងទី២ ខាងលើនេះ មិនអនុវត្តចំពោះរាល់សំណង់ ដែលបានសាងសង់ពីមុនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានឡើយ ។
- ៤- កិច្ចការកំណត់ចម្ងាយដូចមានចែងនៅចំណុចទី១ និងទី២ ខាងលើចំពោះផ្លូវជនបទត្រូវកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក ។

Handwritten signature or mark.

មាត្រា ៣១.-

អ្នកធ្វើកិច្ចការសាធារណការដូចជា ការបោះបង្គោលខ្សែភ្លើង ការដាក់លូ ឬកិច្ចការចាំបាច់អ្វី មួយបន្ថែមក្នុង តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ តែមផ្លូវ និងដីនៅសល់នៃដីចំណីផ្លូវ ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតពី សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៣២.-

ការដឹកកប់ ការដឹកគាស់ ការបោះខ្នង ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតសម្រាប់បម្រើការងារអាជីវកម្ម ដែលអាចបង្កឲ្យខូចខាតនិងប៉ះពាល់តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយ ឬចិញ្ចើមផ្លូវ ដីចំណីផ្លូវ និងការដំឡើងផ្ទាំង ផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬការលើកតាំងបង្ហាញប៉ាណូផ្សេងៗ នៅតាមដងផ្លូវថ្នល់ ឬដីចំណីផ្លូវ ត្រូវមានការ អនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។ អ្នកអនុវត្តការងារ ត្រូវចាត់វិធានការសណ្តាប់ ធ្នាប់ សម្រួលចរាចរណ៍ ការពារនឹងឧបទ្វីហេតុផ្សេងៗដែលកើតមានឡើងដោយហេតុ ការពារបរិស្ថាន ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងត្រូវគោរពតាមការណែនាំរបស់សមត្ថកិច្ចជំនាញ ។

អ្នកអនុវត្តការងារដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងាររបស់ខ្លួន ត្រូវធានា ប្រក្រតីភាពផ្លូវថ្នល់ឲ្យមានស្ថានភាពដូចដើមវិញ ។

មាត្រា ៣៣.-

រាល់សកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង់កម្រៃជូនសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង ផ្លូវថ្នល់ ។ ករណីនេះអាចលើកលែងបាន ប្រសិនបើសកម្មភាពទាំងនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងគោលបំណង បម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

កម្រៃដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួង រវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ ថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ៣៤.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់អាចបើកច្រកផ្លូវចេញចូល ឬបង្វែរទិសផ្លូវ ឬបិទផ្លូវទាំងស្រុង ឬបិទ រណាមួយឲ្យ ឬមិនឲ្យធ្វើចរាចរណ៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ឬអចិន្ត្រៃយ៍ ក្រោយពេលទទួលបាន ការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល និងត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈ ។

ការសម្រេចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ អាចធ្វើទៅបានក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

Handwritten signature or mark.

- ១- ការពារទ្រព្យសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌជាតិ ។
- ២- បម្រើផលប្រយោជន៍សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍សាធារណៈ ។
- ៣- មានប្រធានសក្តិ ។

ក្នុងករណីទាំង៣ ខាងលើនេះ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវ ៖

- កំណត់ឲ្យប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ផ្សេងដែលមានស្រាប់ជំនួសវិញ
- ក្នុងករណីគ្មានផ្លូវថ្នល់ផ្សេងជំនួស ត្រូវដោះស្រាយ កែសម្រួល ឬរៀបចំឲ្យមានផ្លូវថ្នល់សម្រាប់ជំនួសផ្លូវដែលបានបិទ ឬបង្វែរទិសនោះ ។

ចំពោះការបិទ ការបើក ឬការបង្វែរផ្លូវថ្នល់ធ្វើចរាចរណ៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងរយៈពេលខ្លី សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ អាចធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាសាធារណៈជាបន្ទាន់ ។

ជំពូកទី ៧

ការការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុនៅក្បែរផ្លូវថ្នល់ មិនត្រូវធ្វើឲ្យរាំងស្ទះការធ្វើចរាចរណ៍ ឬធ្វើឲ្យខូចខាតផ្លូវថ្នល់ ។ ក្នុងករណីមានបញ្ហាកើតឡើងដោយសារសកម្មភាពទាំងនោះ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុ ដើម្បីចាត់ចែងកែសម្រួលឧបសគ្គទាំងនោះក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុបានទទួលដំណឹងហើយមិនព្រមអនុវត្ត សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់មានសិទ្ធិរុះរើយកចេញដោយគ្មានការទាមទារអ្វីឡើយ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុនោះជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការចំណាយក្នុងកិច្ចការរុះរើផងដែរ ។

មាត្រា ៣៦.-

បុគ្គលដែលមានបំណងចាក់ដី ឬធ្វើអ្វីមួយលើដីចំណីផ្លូវ សម្រាប់ធ្វើផ្លូវចេញចូលគេហដ្ឋាន ក្រុមហ៊ុន រោងចក្រ សហគ្រាស ឬកន្លែងផ្សេងៗជាប់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ហើយអាចអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួនបានក្រោយពេលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ និងត្រូវគោរពតាមការណែនាំរបស់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងអ្នកគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការស្នើសុំការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

Handwritten signature

មាត្រា ៣៧._

សមត្ថកិច្ចគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ទប់ស្កាត់រាល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងការរំលោភលើដីចំណីផ្លូវ ។

បុគ្គលដែលបានឃើញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ខូចខាត បែកបាក់ ឬបាក់ស្រុត ត្រូវប្រញាប់រាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចគ្រប់ក្រុងផ្លូវថ្នល់ ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៅកន្លែងជិតបំផុតដើម្បីចាត់វិធានការ ។

មាត្រា ៣៨._

ហាមឃាត់រាល់សកម្មភាពបង្កអន្តរាយដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងបង្កើតឧបសគ្គដល់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ដូចជា ៖

- ១- ការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយចេតនាលើសមាសភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ៖
  - ការដឹកគាស់ ការបោះខ្នង ការធ្វើឲ្យបែកបាក់ផ្លូវថ្នល់
  - ការនាំចូលយានយន្ត យានូបករណ៍
  - ការទន្ទ្រាន ឬការចូលត្រួតត្រា ឬការប្រើប្រាស់ដីរបស់ផ្លូវថ្នល់ និងពិសេសដីចំណីផ្លូវ
  - ការកែប្រែ ឬបង្វែរផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
  - ការសាងសង់ក្នុងដីចំណីផ្លូវ លុបគន្លងបង្ហូរទឹកសម្រួលសុវត្ថិភាពផ្លូវថ្នល់ ។
- ២- ការបង្កើតឧបសគ្គរារាំង ដែលនាំឲ្យរំខានដល់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ៖
  - ការធ្វើផ្ទៃផ្លូវថ្នល់អិល ស្អិត និងការធ្វើឲ្យទ្រុឌ ឬជួលរលំបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់
  - ការផ្លាស់ប្តូរ ការសរសេរ ការរុះរើចល័ត ការដោះយក ឬការធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ របងការពារសុវត្ថិភាព បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ សញ្ញាបង្ហាញទិស និងការបង្កើតឧបសគ្គរារាំងនៅលើផ្លូវថ្នល់
  - ការចាក់គំនរកម្ទេចសំណង់ពង្រាយលើផ្លូវថ្នល់ ឬការដាក់គរសម្ភារៈវត្តមានប៉ាយលើផ្លូវថ្នល់ជាអាទិ៍ ការបោះចោលកម្ទេចកម្ទីថ្ម អាចម៍ដី ខ្សាច់ សំរាម ទឹកកខ្វក់ កាកសំណល់ និងការហាលវត្ថុផ្សេងទៀតនៅលើផ្លូវថ្នល់ ក្នុងករណីមានកន្លែងផ្សេងទៀត សម្រាប់ហាល ។
- ៣- សកម្មភាពដែលអាចបណ្តាលឲ្យមានឧបសគ្គដល់ការធ្វើចរាចរណ៍ ៖

ការរៀបចំពិធីផ្សេងៗបំពានលើផ្លូវថ្នល់ជាអាទិ៍ ផ្សារណាត់ ការរាំរែក ការលក់ទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ និងការជួបជុំមហាជន ការយកផ្លូវថ្នល់ ស្ថានធ្វើជាកន្លែងស្នាក់នៅផ្ទុយពីច្បាប់នេះ

(Handwritten signature)

- ការដាក់តាំងសម្ភារៈ ឬផ្លាកសញ្ញាផ្សេងៗធ្វើឲ្យបាំងភ្នែក ឬកាត់បន្ថយការប្រុងប្រយ័ត្ន អ្នកបើកបរ ឬបង្គុំឧបសគ្គដល់អ្នកថ្មើរជើងធ្វើដំណើរ
  - ការសាងសង់ជញ្ជាំងបាំងលយចេញ ឬសំណង់អ្វីមួយលើតែមន្ត្រីថ្នល់ ចិញ្ចឹមផ្លូវថ្នល់
  - ការចាក់ដីខ្ពស់ជាងផ្លូវថ្នល់ ដោយមិនមានប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកត្រឹមត្រូវ
  - ការលើកផ្លូវ ឬការលើកផ្លូវតភ្ជាប់ទៅផ្លូវធំដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាត ។
- ៤- រាល់សកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលធ្វើឲ្យអន្តរាយផ្លូវថ្នល់ បង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស និងមធ្យោបាយធ្វើដំណើរនៅលើផ្លូវថ្នល់ ។

ជំពូកទី ៨

អាជ្ញាបណ្ណផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៣៩.-

ការប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំ និងការបើកមន្ទីរពិសោធន៍ វិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវមានអាជ្ញាបណ្ណ ។

លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ និងការបើកមន្ទីរពិសោធន៍វិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤០.-

ការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ និងការបើកមន្ទីរ ពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវបង់កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ។

កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ថវិកាជាតិ ។

ជំពូកទី ៩

ថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៤១.-

នៅរាល់ដំណាច់ឆ្នាំនីមួយៗ ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងរដ្ឋ- បាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវរៀបចំគម្រោងថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកញ្ចប់ថវិកា ប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ។

សម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ត្រូវស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ ហើយមានប្រភព

ធនធានមកពី ៖

- ថវិកាជាតិ
- ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា
- ហិរញ្ញប្បទានពីវិស័យឯកជន
- អំណោយសប្បុរសធម៌ពីសប្បុរសជន អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ សមាគម ឬសហគមន៍
- ផលចំណេញពីការវិនិយោគ និងអាជីវកម្មស្របច្បាប់លើវិស័យផ្លូវថ្នល់
- ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍
- ចំណូលពីប្រភពស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ១០
អធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៤៣.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិចាត់តាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ដើម្បីតាមដានស្រាវជ្រាវ ត្រួតពិនិត្យ និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ទទួលនីតិសម្បទាឲ្យពិនិត្យបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៤៤.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិស្នើសុំជំនួយសហការពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចូលរួមបង្ក្រាបបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៥.-

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់ មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន និងមានបណ្ណសម្គាល់ខ្លួន ព្រមទាំងមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យបំពេញបេសកកម្ម ។

ឯកសណ្ឋាននិងបណ្ណសម្គាល់ខ្លួនរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤៦.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិធ្វើអធិការកិច្ចនិងចាត់វិធានការដូចខាងក្រោម ៖

- ផ្តល់នូវកម្មនិងធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំទៅលើសមាសភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និង
- មន្ត្រីសោធន៍ឯកជនដែលប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យផ្លូវថ្នល់

(Handwritten mark)

- ទទួលសិទ្ធិ និងទទួលសំណៅឯកសារផ្សេងៗពីប្រភពផ្តល់ និងទីតាំងផលិតសម្ភារៈផ្សេងៗ ដែលបម្រើការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ក្នុងលក្ខខណ្ឌបុរេនិច្ចយការងារសាងសង់ និងបរិស្ថាន ដែលអាចបង្កមហន្តរាយ និងផលប៉ះពាល់ដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ត្រួតពិនិត្យ បញ្ឈប់ និងពិន័យអន្តរការណ៍ លើរាល់មហន្តរាយ និងផលប៉ះពាល់ដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណនោះប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ។

នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៤៧.-

បុគ្គលណាដែលមិនសុខចិត្តចំពោះវិធានការណាមួយរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់មានសមត្ថកិច្ចអាចធ្វើបណ្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច ។

រដ្ឋមន្ត្រីប្រធានស្ថាប័ន ត្រូវសម្រេចបណ្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការងារយ៉ាងយូរ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹង ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលណាមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីប្រធានស្ថាប័ន បុគ្គលនោះមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងទៅយន្តការផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

**ជំពូកទី ១១
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៤៨.-

ទណ្ឌកម្មក្នុងបទល្មើសនៃច្បាប់នេះរួមមាន ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការដកហូត ឬការព្យួរវិញ្ញាបនបត្រ អាជ្ញាប័ណ្ណ ការពិន័យអន្តរការណ៍ ទោសពិន័យជាប្រាក់ និងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។

មាត្រា ៤៩.-

ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការដកហូតឬការព្យួរវិញ្ញាបនបត្រ និងអាជ្ញាប័ណ្ណជាសមត្ថកិច្ចប្រកាសសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៅក្នុងព្រំប្រទល់ដែនដី នៃអង្គភាពត្រូវបានចាត់តាំងឲ្យទៅបម្រើការងារ ។

Signature

មាត្រា ៥០.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចមានសិទ្ធិពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់ មាត្រា ៧០ នៃច្បាប់នេះ ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍អាចអនុវត្តបានក្នុងករណីដែលជនល្មើសសារភាពកំហុស និងយល់ព្រម បង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមទោសប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំ ឲ្យរំលត់បណ្តឹងអាជ្ញា ។

ក្នុងករណីជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ មន្ត្រីអធិការកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចង ក្រងសំណុំរឿងនៃបទល្មើស ហើយបញ្ជូនទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

ក្នុងករណីដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់ជនល្មើស មន្ត្រីអធិការកិច្ចត្រូវស្នើសុំព្រះរាជអាជ្ញា មានសមត្ថកិច្ចដើម្បីរឹបអូសវត្ថុតាងនៃបទល្មើសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ជនដែលមានប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធមាន សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី ។

នីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹក ជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ ។

មាត្រា ៥១.-

ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ប្រាក់ពិន័យតាមសាលក្រម ឬសាលដីការរបស់តុលាការ ឬប្រាក់បាន មកពីការលក់វត្ថុតាង ដែលតុលាការសម្រេចរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងករណីបង្ក្រាប បទល្មើសជាក់លាក់ដែលបង្កមហន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៥២.-

ជនណាដែលទទួលសិទ្ធិសាងសង់ ឬអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ថ្មី ដែល ៖

- ១- មិនបានបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ ចំនួន ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល និងតម្រូវឲ្យបំពាក់ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។
- ២- បំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់មិនគ្រប់គ្រាន់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ និងមិនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេស ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល និងតម្រូវ ឲ្យបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបានកំណត់ ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

[Handwritten signature]

៣- បំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់គ្រប់គ្រាន់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ ប៉ុន្តែមិនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ
បច្ចេកទេស ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និង
តម្រូវឲ្យបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបាន
កំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៥៣.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមករណីដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី១ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន
១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ។
- ២- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី២ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់
ចំនួន ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ។
- ៣- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី៣ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់
ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៥៤.-

ជនណាដែលទទួលសិទ្ធិសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ ផ្លូវជាន់គ្នាស្ថានអាកាស
ស្ថានរំលង ផ្លូវរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមទឹក ឬផ្លូវជួបគ្នារវាងផ្លូវថ្នល់ និងផ្លូវអយស្វ័យយាន ដោយមិនគោរព
តាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់ក្នុងគម្រោងប្លង់សាងសង់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់
ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល និងត្រូវតម្រូវឲ្យសាងសង់ឡើងវិញតាមគម្រោងប្លង់ដែលបាន
កំណត់ ។

មាត្រា ៥៥.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល
សាងសង់ឡើងវិញតាមគម្រោងប្លង់ដែលបានកំណត់ ។

ដែលទទួលបានសិទ្ធិអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬគម្រោងថែទាំផ្លូវថ្នល់ដែល ៖

(Handwritten signature)

- ១- យកថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។
- ២- មិនបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដែលទទួលបានការឯកភាពពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចតាមការកំណត់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ហើយត្រូវឲ្យធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឡើងវិញ ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។
- ៣- មិនព្រមបញ្ចុះថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ នៅពេលមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច អំពីការបញ្ចុះថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់រួចរាល់ហើយ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៥៧.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៦ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមករណីដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី១នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ។
- ២- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី២ នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។
- ៣- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី៣ នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៥៨.-

មន្ត្រីរដ្ឋបាល មន្ត្រីស្រាវជ្រាវ មន្ត្រីស្រាវជ្រាវស្រាវជ្រាវ ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ដែលមិនសហការ ឬរារាំងមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ។

Handwritten signature or mark.

ក្នុងករណីដែលទទួលបាននូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើស ទៀតត្រូវ
ពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្រេដង ។

មាត្រា ៥៩.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។
ក្នុងករណីដែលទទួលបាននូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យ
អន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្រេដង ។

មាត្រា ៦០.-

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនធុនធ្ងន់ដែលដឹកជញ្ជូនទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ដែល ៖

- ១- មិនចូលថ្លឹងនៅស្ថានីយជញ្ជីងតាមបណ្តាញផ្លូវ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន
៥០០ ០០០(ប្រាំសែន) រៀល ។
- ២- ផ្ទុកទម្ងន់មិនលើស៥ (ប្រាំ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវធ្វើការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍
អក្សរ ។
- ៣- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី ៥(ប្រាំ)ភាគរយ ទៅ ១០ (ដប់)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖
  - ក- រើទំនិញចេញនិងយាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១០ (ដប់)ថ្ងៃ និងត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍
ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ក្នុងទម្ងន់១ (មួយ) តោន ។
  - ខ- ដកបណ្តាបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ១០(ដប់) ថ្ងៃ ។
- ៤- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី១០(ដប់)ភាគរយ ទៅ ២០(ម្ភៃ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖
  - ក- រើទំនិញចេញនិងយាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១(មួយ)ខែ និងពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់
ចំនួន ២០០ ០០០(ពីរសែន)រៀល ក្នុងទម្ងន់១(មួយ)តោន ។
  - ខ- ដកបណ្តាបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ។
- ៥- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី២០(ម្ភៃ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖
  - ក- រើទំនិញចេញនិងយាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យអន្តរការណ៍ជា
ប្រាក់ចំនួន ៣០០ ០០០(បីសែន)រៀល ក្នុងទម្ងន់១(មួយ)តោន ។
  - ខ- ដកបណ្តាបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ២(ពីរ)ឆ្នាំ ។

[Handwritten mark]

ក្នុងករណីមានអំពើល្មើសលើការផ្ទុកទម្ងន់សរុប ថែមទាំងអំពើល្មើសលើការផ្ទុកទម្ងន់អតិបរិមា
នៃក្លោនោះ ត្រូវធ្វើការដាក់ពិន័យទាំងពីរករណី ។

ក្នុងករណីដែលទទួលបាននូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត
ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង និងបញ្ឈប់អាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនរបស់ក្រុមហ៊ុនចំនួន ១(មួយ) ឆ្នាំ ។
ម្ចាស់យានយន្តត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការលើកដាក់ទំនិញ និងបង់ថ្លៃឈ្នួលកន្លែងទុកដាក់ថែទាំទំនិញ
និងយានជំនិះដោយខ្លួនឯង ។

មាត្រា ៦១.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែង
ក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)

នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួនទ្វេដងចំពោះបទល្មើសដែលមានចែង
ក្នុងមាត្រា ៦០ ខាងលើនេះ ។ ក្នុងករណីដែលទទួលបាននូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយនៅតែបន្ត
ប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដងនៃប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ដូចមានចែងក្នុង
វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃកថាខណ្ឌនេះ ។

មាត្រា ៦២.-

ជនណាដែលមិនគោរពតាមការបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព ដែលប្រចាំការតាមគោលដៅ
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជា ប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ (មួយម៉ឺន)រៀល ។

មាត្រា ៦៣.-

ជនណាសាងសង់របារកាត់ទទឹង ឬទទួលបន្ថយល្បឿន ឬវត្ថុប្រហាក់ប្រហែល ពីលើផ្លូវថ្នល់ដោយ
គ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យ
រុះរើឧបករណ៍ដែលសាងសង់នោះចេញ ។

មាត្រា ៦៤.-

ជនណាដែលធ្វើកិច្ចការសាធារណការទាំងឡាយនៅក្នុងតួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ គែមផ្លូវ និងដី
នៅសល់ នៃដីចំណីផ្លូវដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជា
ប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០(ប្រាំសែន)រៀល ។

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែល

មានចែងក្នុងមាត្រា ៦៤ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ។

មាត្រា ៦៦.-

ជនណាដែលធ្វើនូវការលើដីចំណីផ្លូវសម្រាប់ធ្វើផ្លូវចេញចូលគេហដ្ឋាន អាគារ រោងចក្រសហគ្រាសឬកន្លែងផ្សេងៗ ដែលជាប់ផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្ដងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៧.-

ជនណាដែលធ្វើឲ្យផ្លូវថ្នល់អិល ស្អិត ចាក់គំនរសំណង់ពង្រាយលើផ្លូវថ្នល់ ឬដាក់សម្ភារៈវត្ថុរាយប៉ាយលើផ្លូវថ្នល់ និងដាក់តាំងសម្ភារៈ ឬស្លាកសញ្ញាផ្សេងៗធ្វើឲ្យបាំងភ្នែកអ្នកបើកបរ ឬបង្កឧបសគ្គដល់អ្នកបើកដើរក្នុងការធ្វើដំណើរ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្ដងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៨.-

ជនណាដែលផ្លាស់ប្តូរ រុះរើ ចល័ត សរសេរ ឬធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ស្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ របងការពារសុវត្ថិភាព បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ សញ្ញាបង្ហាញទិសត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្ដងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៩.-

ជនណាប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ការថែទាំនិងការបើកមន្ទីរពិសោធន៍វិស័យផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្ដងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

ជនណាដែល ៖
ប្រកបអាជីវកម្មភាពនិងពិធីផ្សេងៗនៅលើដីផ្លូវថ្នល់ គ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោម

ជាតិត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ។

២- រៀបចំសកម្មភាពនិងពិធីផ្សេងៗនៅលើដងផ្លូវថ្នល់គ្មានឬមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងបណ្តាលឲ្យខូចខាតដោយអចេតនាដល់ផ្លូវថ្នល់ ឬបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ត្រូវតម្រូវឲ្យធ្វើការជួសជុលឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើម និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១៩(បទធ្វើឲ្យខូចខាតផ្សេងទៀត ដោយខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពបទបញ្ជា)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៧១.-

ជនណាដែលសាងសង់ដោយខុសច្បាប់នូវសំណង់រឹងមាំ មានលក្ខណៈជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅលើដីសម្រាប់អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ត្រូវព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងតម្រូវឲ្យរឹចញូនូវសំណង់នោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែទៅ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ទៅ ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧២.-

ជនណាដែលសាងសង់សំណង់ផ្សេងៗ ដោយមិនបានគោរពតាមចំណុចទី១ និងចំណុចទី២ នៃមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀលទៅ ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យរឹចញូនូវសំណង់នោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ) ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៣.-

ជនណាដែលកែប្រែប្រូបង្វែរផ្លូវថ្នល់ និងលើក ឬបើកផ្លូវថ្នល់តភ្ជាប់ទៅផ្លូវធំ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ) ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៤.-

ជនណាដែលទន្ទ្រាន ត្រួតត្រា ប្រើប្រាស់ ដោយសាងសង់សំណង់ ឬកាត់ទាំងឡាយបំពានលើបញ្ញត្តិផ្លូវថ្នល់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យរឹចញូនូវសំណង់ឬកាត់ទាំងឡាយនោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ)ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យ

ជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៥.-

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនធុនធំដឹកជញ្ជូនទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ ដែលផ្ទុកលើសទម្ងន់ ដែលធ្វើឲ្យស្រុតផ្លូវថ្នល់ ឬបែកលូកាត់ទទឹងផ្លូវ ឬបាក់ស្ពាន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន)រៀល ។

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលអនុញ្ញាតឲ្យរថយន្តផ្ទុកលើសទម្ងន់ ធ្វើចរាចរណ៍លើបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ហើយបណ្តាលឲ្យស្រុតផ្លូវថ្នល់ ឬបែកលូកាត់ទទឹងផ្លូវ ឬបាក់ស្ពាន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចចារី ។

មាត្រា ៧៦.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៧៥ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើនដូចតទៅនេះ ៖

- ១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះ បញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ២- ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រម ព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៤- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០

ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់

មធ្យោបាយ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាម
មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៧៧._

ជនណាដែលធ្វើកិច្ចការសាធារណការទាំងឡាយដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង
ផ្លូវថ្នល់ និងបណ្តាលឲ្យខូចខាតដល់តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ តែមផ្លូវ និងដីនៅសល់នៃដីចំណីផ្លូវ ត្រូវ
តម្រូវឲ្យធ្វើការជួសជុលឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនិងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ
ទៅ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០
(ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៧៨._

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៧៧ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០
(ម្ភៃលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ ៖

- ១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះបញ្ជី
នៃនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ២- ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយ
មាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រម
ព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២
(ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៤- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣
(ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៥- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០
(ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៦- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់
មធ្យោបាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១

(ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រម
ព្រហ្មទណ្ឌ ។

Handwritten signature or mark.

**ជំពូកទី១២
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា៧៩ ..

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្លូវថ្នល់ ដែលនៅមានជាធរមាននៅមានសុពលភាព រហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួសស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨០ ..

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ០១(មួយ)ឆ្នាំ មន្ទីរពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធវិស័យ ផ្លូវថ្នល់ដែលបាននិងកំពុងប្រកបអាជីវកម្ម ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

**ជំពូកទី១៣
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា៨១ ..

ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀតដែលមានអានុភាពនៅកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានអានុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤
**គូចព្រះបរមនាមនិងតាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី**

៣៣៧.១៤០៥.៥៥៧

**ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន**

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន**

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី
**រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
ហត្ថលេខា
ត្រាំ វ៉ែតតីក**

ស.ណ
សំណុំរយៈពេលមានតម្លៃជាការបែកផ្សាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសស្ថាប័ន
ស៊ុយ សុខា

សន្ទានុក្រម

- ១- **ដួងផ្លូវ ហៅថាដួង** សំដៅដល់ទំហំផ្លូវទាំងមូលរួមមានតួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ ឬចិញ្ចើមផ្លូវ ស្ពាន ស្ពានអាកាស ស្ពានរំលង ផ្លូវរូង និងកំពង់ចម្លងតភ្ជាប់ផ្លូវផ្ទាល់។
- ២- **ទ្រូងដួង** សំដៅដល់ចំណែកនៃផ្លូវ ទុកសម្រាប់ឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍។
- ៣- **គន្លងដួង** សំដៅដល់ចំណែកមួយនៃទ្រូងផ្លូវ ខណ្ឌដោយគំនូសឬបរិក្ខារបែងចែកផ្លូវ តាម ហណ្ណាយទ្រូងផ្លូវ ដែលមានទទឹងគ្រប់គ្រាន់អាចឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍បានមួយ ផ្លូវ។
- ៤- **ដួងខ្ទើរលើខ** សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃផ្លូវផ្ទាល់ដែលធ្វើប្រៀបចំឡើងសម្រាប់ឲ្យមនុស្សដើរ ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។
- ៥- **ជាយដួង** សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រូងផ្លូវនៅក្រៅទីប្រជុំជន ដែលយានជំនិះអាចចតនៅ ទីនោះបានក្នុងករណីចាំបាច់។
- ៦- **ចិញ្ចើមដួង** សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រូងផ្លូវនៅក្នុងទីប្រជុំជន ដែលរៀបចំទុកសម្រាប់ ធ្វើរជើងធ្វើដំណើរ ដាំដើមឈើ និងបង្កប់បរិក្ខារបម្រើផលប្រយោជន៍សេវាសាធារណៈ។
- ៧- **ទ្វង់មូល** សំដៅដល់កន្លែងផ្លូវប្រសព្វដែលនៅចំកណ្តាលមានខឿនជារាងរង្វង់មូល មាន ផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញទិសចរាចរណ៍ និងមានទ្រូងផ្លូវឯកទិសពីទ្វង់វិញដោយសញ្ញាព្រួញប្រាប់ទិស ចរាចរណ៍។
- ៨- **កំពង់ចម្លង** សំដៅដល់បរិវេណផ្ទៃដីកំណត់ជាក់លាក់នៅជាប់មាត់ទឹកឬទីលានកំពង់ចម្លង ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន និងការធ្វើដំណើរឆ្លង ពីត្រើយម្ខាងទៅម្ខាងទៀតនៃព្រែក បឹង ស្ទឹង ទន្លេ ដៃសមុទ្រ ដោយប្រើប្រាស់ ផែនចម្លងឬស្ពានចម្លង ដោយមានយានចម្លងដូចជាទូក ស្រឡាង ស្រឡាងអូស។ល។ ទីលានកំពង់ចម្លងត្រូវបានរៀបចំដោយសាងសង់បណ្តាញផ្លូវឡើងចុះ ទីលប់រថយន្តរង់ចាំ កន្លែងរង់ចាំសម្រាប់អ្នកធ្វើដំណើរ មានភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងចាត់ចែងបញ្ជាចរាចរណ៍ និងបរិក្ខារ ផ្សេងៗបម្រើឲ្យកំពង់ចម្លង។
- ៩- **បរិក្ខារដួងផ្លូវ** សំដៅដល់ទីចំណត ទីសំចត ភ្លើងសញ្ញា ផ្លាកសញ្ញាកំណត់ល្បឿន ផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញផ្លូវ សញ្ញាចន្លោះគម្លាត គំនូសសញ្ញា ឬបាំង ឬបរិក្ខារបែងចែកផ្លូវ

Handwritten mark

រង់មូល ខៀនបែងចែកទិសចរាចរណ៍ ថ្មចិញ្ចឹមផ្លូវ ជញ្ជាំង រងការពារ បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ បង្គោលសញ្ញាកំណត់ព្រំ ព្រមទាំងផ្លាកសញ្ញា និងឧបករណ៍បំពាក់ផ្សេងទៀតនៅតាម បណ្តោយផ្លូវថ្នល់។

១០- **បរិក្ខារសម្រួលការបង្ហូរទឹក** សំដៅដល់ប្រឡាយ ស្នាមភ្លោះ អាងស្តុកទឹក ស្ថានីយចម្រោះ ទឹកកខ្វក់ ទីជម្រាល ឬចំណោត។ល។ ដែលបានរៀបចំនៅតាមបណ្តោយផ្លូវថ្នល់ សម្រាប់ ការពារផ្លូវថ្នល់ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍។

១១- **បរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវ** សំដៅដល់បរិក្ខារសម្រាប់បែងចែកទ្រូងផ្លូវជាពីរចំណែកឲ្យ ចរាចរណ៍ទៅមក ឬបែងចែកចំណែកនោះជាតួនាទីផ្លូវ។ បរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវមានជា ប្រភេទចល័តនិងអចល័ត។

១២- **សំណង់សិល្បកាវ្យ** សំដៅដល់សំណង់ស្ថាន លូ ជញ្ជាំងទប់ដី ប្រព័ន្ធរំដោះទឹក និង សំណង់រូបវន្តផ្សេងទៀតដែលផ្តល់សុវត្ថិភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស្ថិរភាពដល់ផ្លូវថ្នល់។

១៣- **សំណង់ផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ផ្លូវថ្នល់ កន្លែងឈប់យានជំនិះ ចំណាត់ថយន្តលើផ្លូវ បរិក្ខារ ផ្លូវថ្នល់ សំណង់សិល្បកាវ្យ និងសំណង់ផ្សេងៗទៀតបម្រើឲ្យផ្លូវថ្នល់។

១៤- **ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ដីចំណីផ្លូវ សំណង់ផ្លូវថ្នល់ ស្ថានីយចំណាត់ថយន្ត (បេនឡាន) បរិវេណចំណាត់ថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយសេវាតាមដងផ្លូវ និងទីតាំង សម្រាកលំហែ។

១៥- **ដីចំណីផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ដីនៅសងខាងខ្សែបន្ទាត់ផ្ចិតនៃផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងទំហំចំណី ផ្លូវថ្នល់ ទុកបម្រុងសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ និងការការពារផ្លូវថ្នល់ ធានាសុវត្ថិភាព ចរាចរណ៍ និងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ការងារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តផ្សេងទៀត ដែល កំណត់ដោយខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវ។

១៦- **ខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ខ្សែបន្ទាត់នៃបណ្តាចំណុចព្រំដីចំណីផ្លូវ ដែលមាន ចម្ងាយកំណត់ពីខ្សែបន្ទាត់ផ្ចិតនៃផ្លូវថ្នល់។

១៧- **ទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់** សំដៅដល់ទំហំមានខ្នាតកម្រិតកំណត់អំពីកម្ពស់និងផ្ទៃរបស់ផ្លូវ ស្ថាន កំពង់ចម្លង ផ្លូវរូង។ល។ ដើម្បីឲ្យថយន្តដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់មានសុវត្ថិភាព។

១៨- **កន្លែងផ្លូវប្រសព្វ** សំដៅដល់កន្លែងប្រសព្វនៃផ្លូវពីរប្រើស ដែលមានផ្ទៃរាបតែមួយ និងមិនកំណត់មុំនៃអ័ក្សរបស់ទ្រូងផ្លូវឡើយ។ កន្លែងផ្លូវប្រសព្វអាចមានរាងជា +, X, Y, T ឬរង្វង់មូលជាដើម។

១៩- **កន្លែងផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ** សំដៅដល់កន្លែងប្រសព្វនៃផ្លូវពីរប្រើស ដែលមានកម្រិតកម្ពស់ផ្ទៃខុសគ្នានិងមិនកំណត់មុំនៃអ័ក្សរបស់ទ្រូងផ្លូវឡើយ។ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហអាចមានរាងជា +, X, និង ★ ។

២០- **ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន** សំដៅដល់ផលបូកទម្ងន់យាននឹងទម្ងន់ផ្ទុកមនុស្សនិងទម្ងន់ផ្ទុកទំនិញ។ ប្រសិនបើយានមានសណ្តោង ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន គឺផលបូកនៃទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាននីមួយៗ។

២១- **ផ្លូវល្បឿនលឿន** សំដៅដល់ផ្លូវសម្រាប់យានយន្តធ្វើចរាចរណ៍ មានបរិក្ខារចែកទ្រូងផ្លូវជាពីរចំណែកខុសទិសគ្នាឬចែកជាគន្លងផ្លូវ គ្មានកន្លែងផ្លូវប្រសព្វលើផ្ទៃរាបមួយ ឬត្រូវមានផ្លូវប្រសព្វតិចបំផុតក្នុងករណីចាំបាច់ និងបំពាក់គ្រប់គ្រាន់នូវបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីធានាលំហូរចរាចរណ៍អត់ឈប់ សុវត្ថិភាព និងដើម្បីបន្ថយពេលវេលាធ្វើដំណើរ និងមានកន្លែងកំណត់សម្រាប់ឲ្យយានយន្តចេញនិងចូលផ្លូវលឿនលឿន។

២២- **អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវខ្លាំង** សំដៅដល់អ្នកបើកបរយាន អ្នកថ្មើរជើង អ្នកធ្វើអាជីវកម្មលើផ្លូវថ្នល់ អ្នកឃ្វាលឬអ្នកប្រើប្រាស់សត្វពាហនៈ និងអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងគោលបំណងផ្សេងទៀត។

- ២៣- **ផ្លូវជាតិ** សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍ច្រើន៖
- ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីរាជធានីភ្នំពេញឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តនីមួយៗនៅទូទាំងប្រទេស។
  - ខ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយទៀត។
  - គ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវជាតិ។
  - ឃ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយ។
  - ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឬផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗដូចជា កំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែន តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗផ្សេងទៀត។
  - ច- ផ្លូវសំខាន់ៗរបស់ជាតិ មានចរាចរណ៍ច្រើនដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន។

២៤- ផ្លូវខេត្ត សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍មធ្យម៖

- ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។
- ខ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។
- គ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្តឬផ្លូវក្រុង ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។
- ឃ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។
- ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត។
- ច- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឬផ្លូវក្រុង ឬផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្តទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗ ដូចជា កំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រមណីយដ្ឋាន ទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែនទ្វេភាគី តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចមធ្យមផ្សេងទៀត។

២៥- ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង និងផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត សំដៅដល់ផ្លូវថ្នល់ដែលស្ថិតនៅក្នុង បរិវេណភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ដោយរួមមានទ្រុងផ្លូវ ចិញ្ចឹមផ្លូវ និងផ្លូវថ្មើរជើង។

២៦- ផ្លូវជនបទ សំដៅដល់៖

- ក- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ និងទៅភូមិ។
- ខ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។
- គ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់។
- ឃ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់។
- ង- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅភូមិ។
- ច- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីភូមិទៅភូមិ។
- ឆ- ផ្លូវក្នុងភូមិ។

២៧- ស្ថានីយចំណតរថយន្ត សំដៅដល់កន្លែងចតរថយន្ត សម្រាប់សកម្មភាពឡើងចុះអ្នក ដំណើរ និងលើកដាក់ទំនិញ។

២៨- ស្ថានីយថ្លឹងយានយន្ត សំដៅដល់កន្លែងដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យទម្ងន់ យានយន្ត។

២៩- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស សំដៅដល់បទដ្ឋានបច្ចេកទេស ស្តង់ដារបច្ចេកទេស និង ឯកសារណែនាំលំអិតបច្ចេកទេសការងារ លក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពការងារ និងលក្ខខណ្ឌ សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍។

- ៣០- **អ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់អ្នកគ្រប់គ្រង អ្នកសាងសង់ អ្នកត្រួតពិនិត្យ អ្នកផ្តល់ ហិរញ្ញប្បទាន ឬសម្បទានិកអភិវឌ្ឍនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ អ្នកដឹកជញ្ជូន និងអ្នកប្រើប្រាស់ ផ្លូវថ្នល់ អ្នករស់នៅសងខាងផ្លូវថ្នល់ អ្នកផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ គ្រឿងចក្រ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់។
- ៣១- **ស្ថានីយសេវាតាមដងផ្លូវ** សំដៅដល់កន្លែងបម្រើដល់ចរាចរណ៍តាមដងផ្លូវដូចជា ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ កន្លែងគ្រប់គ្រងនិងផ្តល់ព័ត៌មាន ទីតាំងសម្រាកលំហែ ទីសម្រាក យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត។ល។
- ៣២- **ស្ថានីយសម្រាក** សំដៅដល់កន្លែងសម្រាប់ឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរសម្រាក ដោយមានសេវា អាហារដ្ឋាន បង្គន់អនាម័យ កន្លែងជូនដំណឹង។
- ៣៣- **ទីតាំងសម្រាកលំហែ** សំដៅដល់កន្លែងសម្រាប់ធ្វើសេវាកម្មសាធារណៈ ដែលស្ថិតនៅ ខាងក្រៅដីចំណីផ្លូវនៃផ្លូវថ្នល់ធំៗដូចជា ផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ សម្រាប់ឲ្យអ្នកបើកបរ និងអ្នកធ្វើដំណើរឈប់សម្រាក ដោយមានសណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មានបណ្តាញ ផ្លូវថ្នល់សុវត្ថិភាព មានចំណាតរថយន្ត ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ ស្ថានីយផ្តល់ព័ត៌មាន យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត មានបណ្តាញទឹកស្អាត ប៉ុន្តែមិនមែនជាមណីយដ្ឋានទេ។
- ៣៤- **ផ្លូវជាន់គ្នា** សំដៅដល់ផ្លូវពីរប្រើស្ថិតនៅលើផ្ទៃរាបតែមួយ ឬស្ថិតនៅលើផ្ទៃខុស កម្រិតគ្នា មានទិសស្របគ្នា មានប្រភេទនិងមុខងារផ្លូវខុសគ្នា។
- ៣៥- **ស្ពាន** សំដៅដល់សំណង់ឆ្លងផ្ទៃទឹក សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ទៀត។
- ៣៦- **ស្ពានរោកាស** សំដៅដល់ស្ពានឆ្លងផ្ទៃដី សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ទៀត ដោយរំលងសំណង់គ្រប់ប្រភេទ នៅទីតាំងខុសគ្នា កម្រិតកម្ពស់ខុសគ្នា។
- ៣៧- **ស្ពានរំលង** សំដៅដល់ស្ពានឆ្លងផ្ទៃដី សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ទៀត ដោយរំលងផ្លូវថ្នល់ឬផ្លូវថ្នល់ឡើងនៅទីតាំងតែមួយ។
- ៣៨- **ផ្លូវរួង** សំដៅដល់ខ្សែផ្លូវបម្រើចរាចរណ៍ ស្ថិតនៅក្រោមផ្ទៃដីឬក្នុងរូង ដែលមានជញ្ជាំង សុវត្ថិភាព។
- ៣៩- **សំណៅ** សំដៅដល់ការចម្លងពីសេចក្តីដើម ច្បាប់ដើម ដើម្បីទុកជាឯកសារ។

Handwritten mark